

Potiorek dicsérete Németországban.

A *Berliner Neuesten Nachrichten* írja: Kezdetől ismeretes volt, hogy Potiorek tábornaszernagy az arra hivatott vezér, hogy a szerbeket megverje. Mint az ország ismerője kiváló, mint közigazgatási férfi utolérhetetlen, mint katona, kitűnő, már előre volt hivatva arra, hogy Eugen herceg nyomdokain Belgrádot ostrom alá vegye, az ország szívébe, kövesse az ellenséget, mely hadi tapasztalatai folytán és támaszkodva a terep rendkívüli nehézségeire, mindenkivel szemben le

nem becsülhető ellenfél. Csekély számuk dacára is kivették az osztrák-magyar csapatok a szerbeket állásaikból, sőt a *Valjevó* előtti második védelmi vonalból is. Potiorek csapatai ezt a második vonalat, amelyet a szerbek legalább is egy éven keresztül készítették elő, hat órai harc után rohammal vették be. Potiorek tábornaszernagynak, a kiváló vezérnek, Ausztria-Magyarország Szerbia hegyei közt, szorosaiban és völgyeiben harcoló csapatainak ez uton küldjük legszívélyesebb üdvözlésünket.

A nemzeti hadikölcsön.

— Ujabb szegedi jegyzések. —

(Saját tudósítónktól.) Mai számunkban folytatólagosan közöljük az újabb szegedi jegyzéseket. Közeledik már az utolsó nap és sajnálattal vagyunk kénytelenek megállapítani, hogy eddig nem egészen teljesedett be az a remény, amelyet Szeged társadalmának áldozatkészségéhez fűztünk. A mai szegedi jegyzések a következők:

Az *Alföldi Takarékpénztárnál* eddig huszonkét tételt jegyeztek 335.000 korona értékben. Egyesek jegyzései: Szegedi Állami Felső kereskedelmi iskola 3500 K, Niedermayer Antal felsőtanyai plébános 1000 K, Gombkötő János mérnök 1000, Márki Pál alsótanyai földműves 1000 K, Papp András kisteleki gazdálkodó 3100 K, Pataki Vilmosné 1500 K, Orinosák Miklós 1400 korona.

A *Szegedi Bankgyűlésnél* a következő nagyobb jegyzések történtek: Winkler Testvérek 100.000 K, Ormody Béla 40.000 K, Zsidó Betegsegélyző Egyesület 8000 K, Szász Géza né Wlen 500 K, Szabados Etelka szakácsnő 200 korona.

A *szegedi főpostán* és a 2, 3, 4, 6, 7. számú fiókpostahivataloknál szintén folyik a kölcsönjegyzés. Meg kell jegyezni, hogy a postahivataloknál leginkább a kisemberek jegyeznek a kölcsönre, olyanok, akik a fillérjeiket éveken keresztül a posta takarékpénztárnál gyűjtötték össze. Annál szebb az eredmény, amelyet a főposta a kis emberek által történt jegyzésből felmutathat: 126 tételben 91—92.000 korona jegyzés történt eddig.

A *Szegedi Kereskedelmi és Iparbanknál* és fiókinstitúteinél a mai napig történt jegyzések végösszegét itt közöljük: A főintézetnél 214 jegyzés történt 605.650 K értékben; Baján 38 jegyzés történt 121.200 K értékben; Kikindán 18 jegyzés történt 22.000 K értékben; Páncsován 7 jegyzés történt 13.150 K értékben. Eddig összesen 277 jegyzés történt 1.033.200 korona értékben.

A tudomásunkra jutott egyéb jegyzések a következők: Máté Testvérek, akiknek jegyzése mai számunkba tévesen került, szőregi gabona kereskedők a Budapesti Hazai Takarékpénztárnál 20.000, a Magyar Általános Hitelbanknál 20.000, a Szécsi Banknál 10.000, a Szegedi Takaré- és Hitel Banknál 10.000, a szőregi postánál 2000 koronát jegyeztek. Kardos Sámuel 20.000, Hutter és Ferencsevics 100.000, Beregi Lajos 100.000, Tóth Aurél táblabíró 15.000 koronát jegyzett. A Szegedi Kenderfonógyár a már közölt 100.000 koronán kívül újabban a May-banknál 25.000 és a Szeged-Csongrádinál 25.000 koronát jegyzett. Gerle Jenő gyógyszerész 12.000 koronát jegyzett, a Kenderfonógyári tisztviselők 24.000 koronát jegyeztek. Az üzletvezetőség központi tisztviselői kara 100.009 koronát, a szegedi vonal személyzete 90.000 koronát jegyzett.

Jánossy Gyula tanfelügyelő átírt a szegedi népiskolák tanítóihoz, hogy vegyék ki tehetőségükhöz mértén a részüket a hadikölcsön jegyzéséből. A szegedi zsidó népiskola tanítói a mai napon 100—100 koronát jegyeztek a Szécsi banknál. Ugyan ennél a banknál az alábbi népiskolai tanulók jegyeztek a hadikölcsönre: Adler János 100, Tauszig Lajos 50, Grüner György 100, Fischer Juliska 50,

Arany Oszkár 50, Arany György 50, Bakai Pál 100, Fischer László 50, Schweitzer Ella 100 koronát.

A vidéki városokban, megyékben egyesületek és testületek részéről az alábbi jegyzések történtek:

Eger város 50.000 koronát jegyzett. A vármegye szombaton tart gyűlést s az eddigi terv szerint 100.000 koronát fog jegyezni. A bankokban is megindult az érdeklődés. A Hevesmegyei hitelbanknál dr. Ernst Ede 10.000 K, dr. Schwarz Artur 6000 s még többen jegyeztek kisebb-nagyobb összegeket. A többi pénzügyintézeteknél is jelentékeny a jegyzések száma úgy, hogy számba véve az érsek és a képtalan eddigi három és félmillió jegyzését lehet számítani rá, hogy Egerben a négy milliót jóval felül fogják múlni a jegyzések.

Pozsonyból jelentik: A tegnapi nap folyamán három millió koronával emelkedtek a jegyzések s összegük közeljárt a kilenc millióhoz.

Aradról jelentik: Az eddigi jegyzések összege meghaladja a kilenc millió koronát.

Orosházáról jelentik: Az eddigi jegyzések a hadikölcsönre 800.000 koronát tesznek ki.

Nagybecskerekéről jelentik: Négy napja folyik Nagybecskereken a hadikölcsönre az aláírás s napról-napra hatalmasan növekszik az előjegyzések összege. Nagybecskerek város közönségének minden rétege átértette ezt a nagyszerű gazdasági és pénzügyi művelet s meggyőződött arról, hogy pénze a nagy cél szolgálata mellett sehol sem olyan jövedelmező és sehol sem olyan biztos, mint a hadikölcsönben. Így azután a mai napon az előjegyzés összege több mint háromnegyed millió koronára emelkedett, de bizonyosra vehető, hogy az aláírások zártáig eléri a milliót.

Pécsről jelentik: A pécsi pénzügyigazgatóságnál minden napon egybegyűjtik a délutáni 2 óráig történt pécsi jegyzéseket és arról értesítik a pénzügyminisztert. Ma délután 2 óráig a pénzügyintézet egymilliónyolcszázezer korona jegyzéséről számolhattak be, melyhez jön még az egyházmegyei alapítványi pénztárnál eszközölt jegyzés, hétszázhatvanezer korona erejéig. Tényleges, itt eszközölt jegyzés tehát eddig kétfélmilliótszázhatvanezer korona. Pécs el fogja érni a négy milliót. Ugyanannyire lehet számítani Baranyából, bár idegen honos nagybirtokosaink nem itt eszközlik a jegyzést, de abból részt kérnek.

Miskolcraól jelentik: A hadikölcsönre Miskolcon az első három napon a nyilvános jegyzési helyeken, főösszegben alábbi jegyzések történtek: Miskolci Takarékpénztár 313.250, Borsod-Miskolci Hitelbank 387.950, Borsodmegyei Takarékpénztár 188.000, Miskolci Népbank 99.000, Miskolci Agrárbank 95.050, Miskolci Hitelintézet 72.000, Kereskedelmi és Gazdasági Bank 67.500, Leszámlatoló Bank 6900, Osztrák-Magyar Bank 5000, Dr. Halmos Géza bank 60.100, Kir. Adóhivatal 600, Postahivatal 5450 korona. A három napi eredmény összesen: 1 millió 290 ezer 800 korona.

HIREK

0000

A jótékonyság angyalai.

Nem kell feministának lenni, hogy az ember elismerje, hogy a nők a férfakkal egyenlő mértékben vesznek ki a részüket abból, ami most országosan folyik. Igaz, nem aktív részesei ők a háború borzalmainak, de amíg apáink, fiaink, testvéreink és barátaink a harcmezőn hozzák meg a maguk szent áldozatát, addig ők itthon munkálkodnak a köz érdekében és végzik a sebesültek — istennek is tetsző — ápolását. Segítenek a könnyek felszárításában és az elesetteket talpra állítani.

A napokban, hogy itt járt a nagy magyar művész: Jászai Mari, említette, hogy a fővárosban a sebesült katonák látogatása alkalmával szóba ereszkedett egy magyar közkatonával, akit vigasztalt és a többiek között fölemlítette előtte, hogy mint restelte magát, amikor a magyar fiúk a mozgósítás idején a harcba vonultak és ő itthon maradt, mert mint nő nem mehetett a harctérre. A magyar katona azt válaszolta:

— Az a jó, hogy maguk nagysága, itthon maradtak, mert ha maguk is oda lennének, ki ápolna bennünket, sebesülteket? Maguk itthon teszik meg a magukét, mi katonák pedig a harctéren, idegen országban.

A közkatona, az az okos, magyar fiú helyesen felelt a művésznek. Mert bizony mi lenne a véreinkkel, amikor sebesülve érkeznek haza az országba, ha nem volnának itthon a gyöngéd lelkű, szerető szívű nők, hogy ápolják, gondozzák őket, akik vérüket ontották a hazáért és értünk? Csak az igazi anya ápolja úgy a saját gyermekét, ahogy a szegedi asszonyok, leányok ápolják, ajnározzák a sebesült katonákat.

Amióta a háborús világot éljük, bizony igen-igen sok helyen a családi tüzhely mellől Szegeden is hiányzanak az asszonyok és a leányok. Jó része a kórházakban szorgoskodik, fáradozik a betegek körül, gondoskodásukat a sebesült, a beteg hősök képezik és akkor boldogok, ha már biztosak a felől, hogy egyik-másik súlyos beteget sikerül az orvosi tudomány igénybe vételével az életnek megmenteni. Az ápolás nehéz, de szívbéli munkáján kívül sok minden másra is kiterjed a figyelmük, a jó szívre valló gondoskodásuk. A munkás kezek hősapkák készítésén, hasznosító, csukló védők előállításán szorgoskodnak, azonkívül folyton újabb kigondolások foglalkoztatják őket, hogy mi uton és módon lehetne a kórházakban fekvő katonák táplálékát megjavítani? És mindazt, amit cselekszenek, végeznek, nem a tessék-lássék miatt teszik, még köszönetet sem várnak érte, sem elismerést, mert érzik, hogy mindaz, aminek a tevésében szívük érzése és kiapadhatatlan jósága megnyilatkozik, nemcsak emberbaráti cselekedet, de honleányi kötelesség is.

Elvértve találkozik egy-két kivétel is, aki nek a cselekvése nem szívbéli megnyilatkozás, hanem önző érdek csupán; aki ha már eltrüsszenti magát, siet dobra ültetni, hogy így meg úgy, ezt és azt ő csináltatta, ő a fehérllelkű szentség, a nagy, a jószív, a város nagyasszonya és még isten tudja, micsoda, de az ilyen „kivétel” igazán ritka, mint a bőlény. Nincs is az illetőkre szükség, a város meg van nélkülök is, helyettük itt vannak a jótékony kiapadhatatlan hölgyek százai, akiknek